

c) Czy w przypadku naruszenia art. 10 WE poprzez wskazaną w pkt 4 a) wykładnię prawa krajowego sądy państwa członkowskiego rozpatrujące odpowiednie powództwo o zaniechanie są zobowiązane do dokonywania wykładni prawa krajowego zgodnej z prawem wspólnotowym w ten sposób, że w ramach sformułowania „obiekt, na który władze udzieliły zezwolenia” mogą zostać uwzględnione zarówno krajowe jak i zagraniczne zezwolenia na działalność obiektu wydane przez władze w innych państwach członkowskich UE?

2) Czy art. 221 ust. 3 WKC, w brzmieniu sprzed zmiany wprowadzonej przez art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2700/2000 ⁽²⁾ należy rozumieć w ten sposób, że możliwość dokonania przez urzędników celnych ważnego powiadomienia o zaksięgowanej należności celnej po upływie trzyletniego terminu liczonego od powstania długu celnego, jeżeli należność ta powstała w związku z popełnieniem czynu podlegającego wszczęciu postępowania karnego, istnieje wyłącznie w odniesieniu do osoby, która popełniła czyn podlegający wszczęciu postępowania karnego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie (Belgia) w dniu 25 marca 2008 r. — I. G.A.L.M. Snauwaert i Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA przeciwko Królestwu Belgii, II. Coldstar NV przeciwko Królestwu Belgii, III. D.P.W. Vlaeminck przeciwko Królestwu Belgii, IV. J.P. Den Haerynck przeciwko Królestwu Belgii i V. A.E.M. De Wintere przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-124/08)

(2008/C 142/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca:

- I. 1. G.A.L.M. Snauwaert
2. Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA, strona ponosząca odpowiedzialność cywilną
- II. Coldstar NV, strona ponosząca odpowiedzialność cywilną
- III. D.P.W. Vlaeminck
- IV. J.P. Den Haerynck
- V. A.E.M. De Wintere

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 221 ust. 1 Wspólnotowego kodeksu celnego (WKC) ⁽¹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że wymagane powiadomienie dłużnika o kwocie należności celnej może być skutecznie dokonane tylko po zaksięgowaniu kwoty należności, czy też, innymi słowy, że przewidziane w art. 221 ust. 1 WKC powiadomienie dłużnika o kwocie należności celnej — aby było ważne, tzn. aby było zgodne z art. 221 ust. 1 WKC — musi zawsze zostać poprzedzone jej zaksięgowaniem?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 311, str. 17).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België (Belgia) w dniu 25 marca 2008 r. — G.C. Deschaumes przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-125/08)

(2008/C 142/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: G.C. Deschaumes

Strona pozwana: Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

Czy art. 221 ust. 1 Wspólnotowego kodeksu celnego (WKC) ⁽¹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że wymagane powiadomienie dłużnika o kwocie należności celnej może być skutecznie dokonane tylko po zaksięgowaniu kwoty należności, czy też, innymi słowy, że przewidziane w art. 221 ust. 1 kodeksu celnego powiadomienie dłużnika o kwocie należności celnych — aby było ważne, tzn. aby było zgodne z art. 221 ust. 1 kodeksu celnego — musi zawsze zostać poprzedzone jej zaksięgowaniem?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. 302, str. 1).